

ПОМНЯ – С ОБИЧ

Величка Милчева – библиотекар в отдел “Комплектуване и каталогизация на периодични издания”

Лятото започна с много цветя и завърши с дъх на есен. Поредният октомврийски 138 рожден ден на Българската академия на науките и нейната Централна библиотека приближава. За пореден път този храм на българската духовност и култура ще посрещне своите гости. С топлинка ще докосне душите им, ще проникне дълбоко в очите, ще ги приюти, за да докаже за сетен път своята непреходност във времето.

Обичам тази сграда, която с духовна благодат сякаш ни шепти, че познанието е свобода, а незнанието – робство! Че от нас зависи дали ще бъдем свободни или роби. Тя сякаш ни нашепва да живеем свободно и гордо, с любов в душите. Защото единственият начин да ни бъде и днес, и утре – всеки божи ден е да си плюем дружно на ръцете и заедно да продължим напред!

Аз съм от поколението на шейсетгодишните библиотекари и в този ден на празнуване и равностметка ми се иска да върна времето и, залитайки в миналото, да извикам в съзнанието си спомени, които все още пазя в себе си като най-вкусната ябълка, като най-сладката ябълка.

Мечтата, всичко започва от нея! Тя ни пробужда, променя, вдъхновява, одухотворява. Прави ни дръзки и целенасочени. Мечтаех да стана летец и да летя, но станах библиотекар. Скачах с парашут, а работех в библиотека. И неусетно за себе си разбрах, че щастието не е толкова в постигнатата мечта, а по пътя към постигането ѝ. Мечтаех и четях, четях и мечтаех. Изпълнена бях с мечти и се чувствах много щастлива. С такава душевна нагласа започнах работа в отдел “Периодика” на Централна библиотека на БАН. Там ме посрещна г-жа Лилия Борисова – ръководител на отдела и ме въведе в стая, пълна с живи цветя и много усмивки. Виждах колко прецизно, отговорно, с лекота и удоволствие работеха всички, въпреки огромното количество литература, която постъпваше в отдела като абонамент, депозит, книгообмен или дар и трябваше да бъде обработена за деня, за да стигне по-бързо до читателите. Работата в цялата библиотека протичаше спокойно в пълен синхрон между отделите. Естествени, дружески и искрени бяха взаимоотношенията между всички и мълком благодарях на тези, които бяха прозрели, че има неща, които не могат да се купят с пари, а само с обич. За тези незабравими, скъпоценни дни, които събирах и подреждах с голяма признателност и обич, може да разказва без отдиш и нашата колежка Кремена Гелева. Тази крехка, малка жена със своя стоически дух е живата история на библиотеката. Цели 44 години е работила и продължава да работи сред нас. Възхищава ни нейното трудолюбие, човещина и доброта. Знаем също колко много е допринесла за доброто име на библиотеката. Всички я обичаме и искаме да я поздравим за предстоящия празник. Бъди силна като живота и истинска като него, Кремче!

Годините минаваха неусетно. Срещах се с хора, за които сега не знам дори къде се намират. И с други, които не мога да забравя.

Г-жа Борисова работи в библиотеката на Националния природонаучен музей. И до ден днешен тя раздава книги и много щастие на своите читатели.

Стойностните хора са като редките, талантливо написани книги. Винаги ги търсят и ще продължават да ги търсят, защото тяхното име е любов. Красивите мигове, прекарани с тях не се забравят, въпреки че времето ги превръща в спомен. И мислено все ще сме с тях, защото вдъхновените, талантливите и добрите хора, са онези, които преследват мечтите си или просто онези, които вършат добре работата си.

Госпожо Стайкова, Вие сте една от тези, които заслужават да бъдат поздравени за празника със специална почит и уважение! Постигнали сте духовното съвършенство, като сте сляли духът и културата си ведно! Честит празник!

Госпожо Аргирова, отдавна работите в библиотеката, колегите Ви познават и ценят Вашите ежедневни заслуги във връзка с изследването, организацията, комплектуването и опазването на библиотечните фондове. Знаем, че като много добър библиотечен специалист сте непрекъснато

ангажирана в научни мероприятия! За вашият предан и всеотдаен труд – благодаря!

Ръководството на библиотеката, в лицето на господин Кръстев – Директор и госпожа Анева – Зам. директор прави всичко възможно за популяризиране на дейността ѝ, включвайки я в европейски работни проекти. В името на читателя и за да бъдем в крак с времето, най-модерната и най-престижната библиотечно-информационна система в страната отдавна стартира в Централна библиотека. Високообразовани специалисти-библиотекари допринасят за имиджа на библиотеката. Старите методи се доусъвършенстват с нови, по-прогресивни технологии. Поклон и хвала! Честит празник!

Година след година библиотеката е оцелявала, защото винаги някой се е грижел за нея с любов. Тези, които са я създали, я носят дълбоко в душите си, а онези, които я обичат – в сърцата си. Какво ли щеше да стане ако ги нямаше духовните благинки? Става ми страшно да помисля дори, ако хората забравят за песните, за поезията, за театъра, за книгите, за изкуството... Те са съществували и преди нас - би трябвало да съществуват и след нас. Не бива да изчезват никога, защото са вечни като времето и времето е в тях.

“Мечти, мечти изпълват наште дни!
Мечтите, нека те да се добри”!

И накрая и малко поезия:

Библиотекар съм аз голям
в библиотеката на БАН.
В тоз изискан и свят храм,
за наука и просвета нам,
срещнах се със хора разни,
жадни да творят и да създават,
знания и опит да раздават!...
Днес съм благодарна на съдбата,
че погалила ми бе душата
и ми даде тоз безценен дар -
цял живот да си остана библиотекар.